

Supert produkt, dårlig markedsføring?

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Dersom Gud i dag ville fylle kirker og bedehus slik at folket kom under forkynnelse ville han lett kunne oppnå det dersom han markedsførte seg selv i Norge i dag på samme måte som han gjorde det i de 3 - 4 år Jesus virket i Israel. Selv om dette kanskje kunne være ønskelig rent menneskelig tenkt fra vår side og selv om det fra enkelte kretser forkynnes at dette skjer viser realitetene at det slett ikke er et faktum. Nå legges jo skylden på dette på svake norske forkynnere, men import av "storforkynner" fra Sverige eller USA gir heller ikke noe bedre resultat. Nå legges og skylden på dårlig kvalitet hos norske tilhørere og Norges befolkning generelt, men jeg vil påstå at befolkningen i Israel på Jesu tid ikke overgikk Norges i dag i hellighet eller på noen annen måte.

Det har og blitt fremholdt at Den hellige Ånd er sterkere andre steder enn i Norge og andre enda mer idiotiske ting legges frem uten bibelsk forankring. Jeg gir vel ikke noe svar, men jeg spør hvorfor Gud ikke markedsfører seg i dag på samme måte?

Supert produkt, dårlig markedsføring?

Etter min mening er kristendommen totalt enestående i verden som produkt mens antall kristne er få i forhold til tilbud, behov og marked. Riktignok får vi til tider her i landet besøk fra USA av «storpredikanter» som forteller om veldige vekkelser der, men amerikansk statistikk forteller at antall ny kristne synker dramatisk fra år til år. Vi får og rapporter fra land der kristendommen har vært forbudt, eller er det enda, som forteller om store fremganger og dette er nok mer å sette lit til. Men i Norge, og resten av Vest-Europa ser det ut til å være tilbakegang.

For å holde meg til vårt eget land vil jeg nok påstå at den eneste organisasjon som har god framgang er Evangeliesenteret, de bringer en del nye inn i kristenheten. Ut over det er veksten som ses enkelte andre steder stort sett kristne fra andre sammenheng som flytter fra et sted til et annet fordi de mener at det nye stedet kan gi dem mer «valutta for pengene.» Dette taper da andre menigheter ikke bare for midler til virksomhetens drift, men og for tiltro på fremtiden. For at dette ikke skal synes så godt slås menigheter sammen slik at antall medlemmer vokser, men uten at nye vinnes for troen.

Nå kan det til tider vises til ny misjonsvirksomhet fra nyere organisasjoner, men samtidig ser vi at de som har drevet slik virksomhet lenge må skrenke inn fordi midler som før gikk dit nå går andre steder. Det er vel et paradoks at mens levestandarden stiger kraftig i vårt land går arbeidet til de gamle og store misjonsorganisasjonene kraftig tilbake på grunn av lavere tilskudd fra medlemmene.

Nå kan det vel argumenteres her med at de gamle er avleggs og de nye bedre og jeg skal ikke debattere det her, jeg tar det med for å vise at nye organisasjoner ikke behøver å bety at nye er vunnet for Kristus, - de som allerede er troende har bare flyttet sitt virksomhet.

Etter min mening markedsfører ikke Gud evangeliet på sammemåte i dag som han gjorde det på 3 Jesu tid.

Nå er det vel slik at om vi skulle sette et tall på mennesker i Norge med en klart og personlig tro på Kristus vil jeg anta at 10% ikke er noe for lavt. Det vil altså si at 90% ikke er troende og ut fra kristentroen forlapt. Det dreier seg da om omlag 4 millioner mennesker bare i vårt land, men tror vi at barna hører Guds rike til inntil de velger en annen vei blir tallet en del mindre. (Det er jo min overbevisning at Bibelen fortelle det og dette er sikkert også motivet for at all form for kristendom skal ut av barneskolene og erstattes med livssynsundervisning og skapelsesberetningen erstattes med utviklingsteorier.)

Nå kan vi vel gå ut fra at dersom Bibelens Gud er Gud, da er han den som har skapt alt, den som holder alt oppe og den som har all mekt i himmel og på jord – ut fra hans egne ord om seg selv. Det vil da si at ingen ting er umulig for Gud. Han er pr. definisjon allmechtig, men har også ut fra Bibelen gitt mennesket en fri vilje til å tro på Ham og ta imot ham eller la det være. Derfor er kristendom, frelse og en evighet sammen med Ham et tilbud og ikke et påbud, vi kan ta imot og bli frelst eller la det være og gå inn i evigheten som forlapt. Det er opp til den enkelte av oss nå i livet å bestemme vår egen skjebne i evigheten. Derfor må kristentroen markedsføres til mennesket nettopp som et tilbud slik andre tilbud til oss markedsføres rent menneskelig sett.

Mange forskjellige måter blir dette gjort på, de forskjellige retninger har forskjellige sider de legger vekt på og til tider kan en lure på om det er den samme varen som tilbys. Hos noen er det som om det som tilbys er en mulighet til å gjøre seg selv så god, med Guds hjelp, at en blir verdig det evige livet gjennom å fornekte det liv en nå har, hos noen er det som om enkelte ritualer utført av andre skal sikre en positiv evighet uten å ha særlig virkning her i livet mens det hos andre igjen markedsføres en form for kristendom som gir maksimale fordeler rent menneskelig sett både her i livet og i evigheten.

Ser vi dette ut fra et menneskelig syn kan det ikke være tvil om at det er den siste utgaven som har størst appell, ville skaffe flest «kunder». Vi ser dette allerede i evangeliene der folket samlet seg om Jesus i tusentall fordi han helbredet syke, rensket spedalske, utfridd besatte, tilga syndere og mett tusenvis av mennesker med noen få brød og noen småfisker. Ut fra dette forbildet Herren selv ga oss er det klart at kirker og bedehus i Norge ville fylles til siste plass dersom dette også skjedde i dag. Dette ville være den optimale markedsføring og selvsagt har mange forkynnere sett dette og forsøker å kopiere det og jeg er sikker på at det som skjedde i Israel under Jesu virksomhet ville gitt det samme resultat dersom lignende under og mirakler hadde skjedd nå. (Men legg merke til at Jesus sier at folket ikke fulgte ham fordi de så tegn, men for at de ått av brødene og ble mette!) Men selv om evangeliet markedsføres i enkelte kretser som om det virkelig var slik i dag gir dette ikke den samme samling av folk som ikke er troende i utgangspunktet selv om det nok trekker til seg troende fra andre samfunn som ikke har dette syn. Jeg tror det er to hovedgrunner til dette. Den ene grunnen er at under, tegn og mirakler den gang ikke skjedde i lukkede grupper og i bedehus, men på gater og torg slik at alle kunne se det. Her kunne alle se og kunne derfor ikke bortforklare det de selv så med egne øyne, ikke engang Jesu største motstandere kunne fornekte realitetene i dette, men de sa da at det var fra Satan Jesus fikk denne kraften.

Den andre grunnen er at det som forkynnes slett ikke skjer. Selvsagt blir noe helbredet, utfridd og hjulpet også i dag fordi Gud har en mening med dette menneskets liv som gjør at det skal skje på den måten, men det skjer beviselig ikke på en måte og i det omfang forkynnelsen tilsier. Mener en det må en ha stengt all virkelighet ute fra sin tankeverden. Leser vi evangeliene finner vi der ingen opplæring eller skolering av disiplene for dette, bare en beskjed om at dette skulle skje. Og når Jesus helbredet noen forklarte han dem ingen ting, han bare sa at de skulle bli rene, ta senga og gå eller ga den døde beskjed om å stå opp.

Egentlig ville vel det beste stedet for slik markedsføring med tegn, under og mirakler fra Guds side bli mest vellykket i statskirken fordi der er det flest ufrelste tilstede. Der samles folk til julemesse, til dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser slik at her ville det være størst gjennomslagskraft. Men vi ser altså at selv om enkelte deler av den norske kristenheten forsøker å markedsføre evangeliet som noe som skal gi deg et langt og sykdomsfritt liv, et liv uten økonomiske eller andre personlige problemer ser det ikke ut for at Vårherre er villig til å markedsføre seg på denne måten selv om det uten tvil hadde ført til sterk fremgang både for indre og yttre misjon rent menneskelig sett. Det store spørsmålet blir da av hvilken grunn dette ikke skjer?

Nå blir det vel fremholdt at det kommer av at Norges befolkning er ødelagt av svak og feil forkynnelse over mange år, men slik var det jo i Israel også, det kan sies at norske religiøse ledere har et motsatt syn, slik var det og i Israel og selv om Jesus sier at om han hadde virket i hedningebyene hadde hele byene omvendt seg så skjedde det altså tusenvis av mirakler i Israel på den korte tiden Jesus virket der. Slik er det ikke i vårt land! Har hørt mange argumenter for at det er oss mennesker i Norge som er av en slik støpning at det ikke kan skje, det holder ikke mål. Ut fra evangeliene helbredet Jesus mennesker om ikke visste hvem han var og apostlene mennesker som ba om penger og ikke om noe annet og det må være hevet over enhver tvil at han helbredet mennesker som ikke trodde han var Guds sønn, men en profet eller mirakelmann!

Det blir jo også til tider gitt inntrykk av at dersom vi mennesker gir Herren offergaver vil Herren kunne svare med å gi oss helbredelse som lønn, men dette finnes vel ikke i Bibelen. Jeg kan ikke finne noe offer blandt alle det gammeltestamentlige offer i Moseloven som skulle gi slikt svar, jeg finne det ikke i nytestamentet heller, disiplene fikk jo beskjeden der at for ingenting hadde de fått sine gaver og for ingenting skulle de gi det videre. GT hadde sine takkoffer, men det var ikke for å få noe, men for at de hadde fått noe- og disse var frivillige og ikke pålagt. Vi finner at Jesus sier til en som var blitt helbredet for spedalskhet at han skulle bære fram det offeret Moses hadde foreskrevet, men ikke for å bli helbredet, ikke som betaling for helbredelse mottatt heller, men «til et vidnesbyrd for dem». Vi finner historien om Naaman som ikke fikk betale og vi ser der profetens dreng Gehasi som likevel krever betaling og ser at Gud gjør ham spedalsk.

Den hyppigste dødsårsak blandt ungdom i Norge er selvmord , hva om Herren oppvekte en slik ungdom i begravelsen der all slekt og venner var samlet, og ga ham et nytt og bedre liv. Kreft er vel den hyppigste dødsårsak for alle i Norge, hva om han vekket opp en ung mor som etterlot seg mann og barn og ga henne frisk tilbake til dem!

Det store spørsmål i denne forbindelse er hvorfor Gud selv ikke er ineressert i å markedsføre seg på en slik måte selv om det blir fremholdt at han vil det!

Er Gud den han sier seg å være er han allmektig, gjør som han vil og uttenker det for å fullføre det. Er han Gud har han ingen problemer med å «leve opp til ryktene» om det er det han vil og spørsmålet blir da hvorfor han ikke gjør det!

Etter min mening markedsfører ikke Gud evangeliet på sammemåte i dag som han gjorde det på 3 Jesu tid.